

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України

Міністерство фінансів України

Державна навчально-наукова установа

„Академія фінансового управління”

Дніпропетровська державна

фінансова академія

Дніпропетровська обласна державна адміністрація

Лодзинський університет (Польща)

Академія бізнесу в Домброві Турнічій (Польща)

Академія економіки і управління

Тамбовського державного університету

ім. Г.Р. Державна

(Російська Федерація)

Білоруський державний економічний університет

**ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ ПРІОРИТЕТНИХ НАПРЯМІВ
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ В
УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНИХ
ФІНАНСІВ**

Т Е З И

**МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ**

29-30 березня 2012 р.

м. Дніпропетровськ

УДК 336.1:338.24
ББК 65.9(4Укр)-94

Формування та реалізація пріоритетних напрямів соціально-
Ф-79 економічного розвитку регіонів в умовах реформування системи
державних фінансів : тези Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф.
(Дніпропетровськ, 29-30 березня 2012 р.). - Дніпропетровськ:
Дніпропетр. держ. фін. акад, 2012. - 346 с.
ISBN 978-966-8866-66-1

У збірнику наведено тези доповідей, представлених на Міжнародній науково-практичній інтернет-конференції «Формування та реалізація пріоритетних напрямів соціально-економічного розвитку регіонів в умовах реформування системи державних фінансів», що відбулася у Дніпропетровській державній фінансовій академії 29-30 березня 2012 року.

Назва секцій:

1. Удосконалення фінансового механізму державного регулювання.
2. Місцеві бюджети та зміцнення їх фінансової спроможності.
3. Фінансове регулювання та сталий розвиток регіонів.
4. Фінансово-економічні проблеми розвитку виробництва.
5. Інформаційно-аналітичне забезпечення та математичне моделювання економічних систем.
6. Соціально-культурні проблеми в умовах ринку.
7. Мовна комунікабельність в інтеграційних процесах.

Матеріали опубліковано в авторській редакції.

Редакційна колегія:

*Н.І. Редіна (відп. редактор), Л.В. Лисяк (заст. відп. редактора),
О.О. Гетьман, Л.О. Маркова, Л.В. Привалова, В.Я. Олійник, О.О. Чуйко*

Підп. до друку 09.04.12 Формат 84x 108¹/₃₂ Папір друк.

Ум.друк.арк. 18,1 Облік.-видав.арк. 24,9 Тираж 100 Замовлення № 04/34

РВВ ДДФА Дільниця оперативного друку. Св. Держкомітету інформ. політики, телебачення та радіомовлення сер. ДК 2126 від 17.03.2005 р.

© Автори, 2012

© Дніпропетровська державна
фінансова академія, 2012

ISBN 978-966-8866-66-1

ТЕОРЕТИЧНА СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙ ТА ЇХ ВПРОВАДЖЕННЯ У ХАРЧОВІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ

Томілін О.О., к.с.-г.н., доцент

Полтавська філія Європейського університету

Сучасні перспективи економічного розвитку України пов'язуються з високотехнологічними й конкурентоспроможними підприємствами, господарська діяльність яких створювала б нове джерело розвитку із національною економічною системою. Такі якісно нові джерела розвитку можливі лише за наявності інноваційного розвитку підприємств, які складають основу конкурентоспроможності національної економіки.

Прискорений розвиток інноваційних процесів, що базується на ефективному використанні науково-технічного потенціалу - основний чинник економічного зростання окремого регіону і країни в цілому, зокрема, це стосується харчової промисловості. Аналіз вітчизняних наукових досліджень свідчить про прогресуючу тенденцію до збільшення обсягів витрат на інноваційні проекти формування і реалізації інвестиційної політики, становлення економічного механізму інвестиційної діяльності. Питанням інноваційного розвитку присвятили відомі вчені, зокрема: К.С. Берестовий, О.А. Бондаренко, О.П. Бондарчук, В.М. Головатюк, С.О. Гуткевич, О.І. Дацій, О.М. Дуфенюк, В.В. Ковальова, М.Ю. Коденська, Г.П. Лайко, О.М. Могильний, М.В. Одрехівський, Г.М. Підлісецький, Г.В. Сніна, Д.Ф. Харківський, А.В. Чупіс, В.С. Шебанін, О.В. Шубравська та ін.

Однією з найважливіших галузей економіки країни є харчова промисловість. За даними Держкомстату України, у I півріччі 2010 року вона входила до першої п'ятірки галузей наповненням державного бюджету, посідала другу позицію (після металургії та оброблення металу) за обсягами виробництва продукції у структурі промислового виробництва України. Харчова промисловість України є однією з провідних галузей народного господарства, яка представлена близько двадцятьма галузями і підгалузями, в якій задіяні близько мільйона осіб. Харчова промисловість України виконує важливу соціально-економічну функцію. Забезпечуючи населення продуктами харчування, галузь має також значний експортний потенціал. Успішний розвиток харчової промисловості визначається її стійким фінансовим положенням та активними інвестиційними процесами. Дослідження інноваційного розвитку підприємств харчової промисловості вимагає насамперед з'ясувати поняття «інновація». Вперше термін «інновація» запропонував австрійський вчений Й. Шумпетер (1930 р.). Автор розглядав інновацію як будь-яку можливу зміну, що відбувається внаслідок використання нових або вдосконалених вирішень технічного, технологічного, організаційного характеру в процесах виробництва і збуту продукції [3]. Згідно з міжнародною практикою, «інновація» є кінцевим результатом інноваційної діяльності, що отримав втілення у вигляді нового або вдосконаленого продукту, технології або в новому підході до послуг. У Законі України «Про інноваційну діяльність»

термін “інновації” вживається в такому значенні: “новостворені (застосовані) і (або) вдосконалені конкурентоспроможні технології, продукція або послуги, а також організаційно-технічні рішення виробничого, адміністративного, комерційного або іншого характеру, що істотно поліпшують структуру та якість виробництва і соціальної сфери” [1]. Інноваційні процеси стають головним джерелом економічного зростання, особливо в контексті сучасної парадигми сталого розвитку та обмеженості природних ресурсів. Сьогодні основна увага приділяється дослідженню особливостей розвитку інноваційної діяльності загалом, тоді як недостатньо вивченими залишаються питання управління інноваційною діяльністю на підприємствах, зокремованої промисловості, що потребують активного державного регулювання. Однак, проблема постає не в формуванні загальних теоретичних напрямів державної інноваційної політики, а у пошуку шляхів стимулювання інноваційних процесів на підприємствах харчової промисловості з боку держави, які фактично здатні сприяти розвитку національної економіки. Ця галузь спроможна забезпечити внутрішні потреби в продовольчих товарах, на які припадає понад 60% особистого споживання матеріальних благ населення, забезпечуючи населення продуктами харчування, має також значний експортний потенціал [2]. Вона спрямована на створення і залучення із зовнішнього середовища таких інновацій, які б сприяли підвищенню його конкурентоспроможності, зміцненню ринкових позицій, забезпечували б перспективу розвитку.

Отже, одним із основних завдань держави є впровадження заходів щодо регулювання інноваційного розвитку, а саме:

- запровадження механізму надання суттєвих пільг промисловим підприємствам, що розробляють і впроваджують інновації та виробляють інноваційну продукцію;
- інформаційне забезпечення інноваційної діяльності, яке повинне включати проведення заходів щодо інформування виробників про існуючі види технологій і устаткування;
- формування економічно ефективного конкурентоспроможного виробництва на основі використання інноваційних технологій;
- підвищення рівня організації інноваційних процесів у вітчизняних підприємствах, створення умов для їхнього інвестиційного забезпечення.

Використана література

1. Закон України “Про інноваційну діяльність”// Урядовий кур’єр. – 2002. – № 143. – С. 5–16.
2. Мельник Ю.Ф. Агропромислове виробництво України: уроки 2008 року і шляхи забезпечення інноваційного розвитку / Мельник, П.Т. Саблук // Економіка АПК. – 2009. - № 1. – С. 3-15.
3. Шумпетер И. Теория экономического развития [Текст] / И. Шумпетер. – М.: Прогрес, 1982. – 455 с.

✓ Томілін О.О. Теоретична сутність інновацій та їх впровадження у харчовій промисловості.....	177 ✓
Тумакова С.В. Финансовое обеспечение развития рынка рабочей силы: соотношение ресурсов государственного и местных бюджетов, а также бюджетов домохозяйств.....	179
Чалапко Л.Д., Баранов А.И. «Золотое правило» финансовой устойчивости.....	181
Шумейко О. М. Стратегічна самопрезентація в контексті феномена лідерства.....	183

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ВИРОБНИЦТВА

Андрєєв В.О. Інноваційні методи при визначенні ефективного відтворення і використання людського капіталу в малому бізнесі.....	185
Басманова О.Є. Фінансування розвитку вітчизняного малого бізнесу за допомогою бізнес-інкубаторів.....	187
Безугла Л.С. Маркетингові перешкоди щодо розвитку малого підприємництва в Україні.....	189
Ватченко О.Б., Куншенко О.О. Щодо формування класифікації кластерів.....	191
Вініченко І.І. Інвестиційні аспекти розвитку аграрного виробництва.....	193
Волошина Н.А. Інвестування в основний капітал як один з чинників нарощування виробничих ресурсів.....	195
Гальцев М.О. Формування інформаційної компетентності майбутніх фахівців фінансово-економічної сфери.....	197
Гессен А.Є. Корпоративна соціальна відповідальність у системі соціальної політики вітчизняних підприємств.....	199
Грабовська І.В. Принципи побудови моделі моніторингу та розвитку економіки регіону в умовах кризи.....	201
Григораш О.В. Аналіз розвитку малого підприємництва у Дніпропетровській області.....	203
Дудчик О.Ю. Деякі організаційні та правові аспекти лізингу.....	205
Качула С.В. Проблеми розвитку людського потенціалу в Україні та її регіонах.....	206
Корнецький А.О. Закордонний досвід розвитку малого підприємництва.....	208
Лозова Г.М. Економічні реформи та фінансове стимулювання соціально-економічного розвитку країни: досвід Бразилії.....	209
Лютий Ю.М. Пріоритети та засоби інноваційного розвитку.....	211
Масляєва О.О. Сутність та значення конкурентоспроможності.....	213
Михайлівська І.М., Ткач К.І. Сучасні підходи щодо змісту соціальної відповідальності бізнесу.....	215
Олійник Є.О. Економічна природа організації управління трудовими ресурсами АПК.....	217